

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af forordning nr. 1151/2012

- Sagsøgeren har gjort gældende, at anmodningen kan antages og er begrundet, selv hvis den bedømmes på grundlag af forordning nr. 1151/2012.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20.3.2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93, s. 12).

Sag anlagt den 24. januar 2014 — Breidenkamp m.fl. mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-66/14)

(2014/C 112/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: John Arnold Breidenkamp (Harare, Zimbabwe), Echo Delta (Holdings) PCC Ltd (Castletown, Isle of Man), Scottlee Holdings (Private) Ltd (Harare) og Fodya (Private) Ltd (Harare) (ved P. Moser, QC (Queen's Counsel), og solicitor G. Martin)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Der træffes foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse for at formå Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union til at fremlægge samtlige dokumenter og beviser, som vedrørende sagsøgernes optagelse på listen måtte være i disse institutioners besiddelse.
- Rådet og/eller Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for ikke-økonomisk og økonomisk skade, som sagsøgerne har lidt som følge af den uretmæssige indførelse af EU-sanktioner over for sagsøgerne ved at optage (og siden hen opretholde frem til 2012) sagsøgernes navne i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 ved henholdsvis Rådets fælles holdning 2009/68/FUSP, Kommissionens forordning (EF) nr. 77/2009, Rådets afgørelse 2010/92/FUSP, Kommissionens forordning (EU) nr. 173/2010 og Rådets afgørelse 2011/101/FUSP samt Kommissionens forordning (EU) nr. 174/2011.
- Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale renters rente på Euribor + 2% (eller en anden rentesats, der måtte blive fastsat) af det beløb, som disse skal betale til sagsøgerne fra datoen for dommen.
- Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at de omhandlede retsakter savnede en passende hjemmel, idet de kun var vedtaget på grundlag af artikel 60 og 301 EF, der udelukkende omhandler bestemmelser over for tredjelande, ikke privatpersoner og firmaer.
2. Andet anbringende om, at de omhandlede retsakter afslørede åbenbare faktiske fejl, idet de ikke udtrykker nogen tætte bånd til Zimbabwes regering eller økonomisk eller anden støtte til styret, hvorved de ikke løfter Europa-Kommissionens og Rådet for Den Europæiske Unions bevisbyrde og resulterer i en ulovlig beslutningsproces.

3. Tredje anbringende om, at de omhandlede retsakter tilsidesatte væsentlige formforskrifter ved at undlade at angive nogen eller en tilstrækkelig begrundelse og ved ikke at give sagsøgerne mulighed for at blive hørt eller fremlægge diskulperende indlæg.
4. Fjerde anbringende om, at de omhandlede retsakter tilsidesatte grundlæggende EU-retlige principper, der også er knæsat i artikel 1 i den første tillægsprotokol til den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder (EMRK), ved ulovligt at begrænse sagsøgernes ret til deres egen ejendom.

Sag anlagt den 1. februar 2014 — Viraj Profiles mod Rådet

(Sag T-67/14)

(2014/C 112/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viraj Profiles Ltd (Maharashtra, Indien) (ved advokaterne V. Akritidis og Y. Melin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1106/2013 af 5. november 2013 (EUT L 298, s. 1) om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien og om endelig opkrævning af den midlertidige told, annulleres, for så vidt den vedrører Viraj Profiles Limited.
- Rådet for Den Europæiske Union og enhver intervenient, der måtte få tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at beregningen af produktionsomkostningerne i den anfægtede forordning er blevet justeret på en måde, der er åbenlyst fejlbehæftet og i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 1, stk. 3-6, stk. 11 og stk. 12. EU-institutionerne har anvendt en forhøjende justering under en fremgangsmåde, som, når den anvendes, resulterer i en mindre justering end den af Kommissionen meddelte. Justeringen omfatter også elementer, der ikke bør medregnes i sagsøgerens produktionsomkostninger. Den på grundlag af denne fejlbehæftede fremgangsmåde beregnede dumpingmargen tilsidesætter grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
2. Andet anbringende om, at konstateringen af, at den skade, der forvoldes EU-erhvervsgrenen, er forårsaget af indisk import, er åbenbart ukorrekt, idet den ikke tager hensyn til påvirkningen af kinesisk import, som var den væsentligste kilde til skade i den undersøgte periode, og som brød årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Indien og den lidte skade, og EU-institutionerne foretog ikke nogen undersøgelse af, hvad der må tilskrives andre skadesfaktorer end dumpingimporten, hvilket er en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har undladt at undersøge, om oplysningerne i klagen vedrørende årsagssammenhæng var korrekte og fyldestgørende, hvilket er en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 5, stk. 2, 3 og 7, og artikel 9, stk. 5.

Sag anlagt den 27. januar 2014 — UAB MELT WATER mod KHIM (MELT WATER Original)

(Sag T-69/14)

(2014/C 112/62)

Processprog: litauisk